

Ο Μαροκινός δεν τον άφισε να εξακολουθήσει.

— Τότε, τώ ειπεν, εινε ανάγκη να επιτύχη την εύνοιαν του Σουλτάνου και να τον καταφέρης να σε βοηθήσει, δια να εύρης αυτόν τον πλούσιον άνθρωπον.

— Ω, ναι, ανέκραξεν ο Λουλού· ο Σουλτάνος πρέπει να μου βοηθί το μπαμπά και τη μαμμά!

Ο άμιν έμειδίασεν υπό τήν γενειάδα του.

— Ο κύριός μου, ειπε με υπερηφάνειαν, πάντα θα εύρισκον ένα Γάλλο που έχει σαράντα εκατομμύρια. Άλλα δεν έμπορώ να του όμιλήσω εγώ για την ύπόθεσι αυτή. Δεν θα με άκουγε. Πρέπει λοιπόν να προσπαθήσῃς να κερδίσης την φιλία του. Οι Γάλλοι έχουν τώρα μεγάλη πέρασι στο παλάτι. Η μόνη δυσκολία εινε να μηξ. Γι' αυτό εσκέφθηκα κάτι τί. Να σε προσλάβω ως μηχανικόν του όργανου. Έτσι ύπάρχει πιθανότης να πλησιάσης την Αύτου Μεγαλειότητα, άν, έννοείται, θα θελήσῃ να ιδῆ το όργανο που του πηγάινε.

— Πως; άν θελήσῃ;... ηρώτησεν εκπληκτος ο Τζούλης· γιατί λοιπόν το παρήγγειλε;

Ο Μπέν Σελιμάν ύψωσε τους όφθαλμούς προς τον ούρανόν και ειπε:

— Αί ιδιοτροπίαι του κυρίου μου εινε άμέτρητοι, σαν τα κύματα της θαλάσσης και σαν τα άστρα του ούρανού. Έμπορεί τώρα να ελησμόνησε το όργανο που παρήγγειλε και να διασκεδάξῃ με τα ποδήλατα ή με τα κανόνια που του έπόλησαν οι Άγγλοι. Εινε δική σου δουλειά να εύρης την κατάλληλη περίστασι και να τον κάμῃς να το ξαναθυμῆθῃ και να σε προσέξῃ.

— Καλά, απεκριθῆ ο Τζούλης, έννόησα.

Ο άμιν εστράφη τότε προς τον Λουλού.

— Άμ εσύ, μικρὲ Γάλλε, τον ηρώτησε, τί ξεύρεις να κάμῃς; Ηθελα να σου εύρισκα μιὰ θέσι, δια να εισχωρήσης και συ με τον φίλο σου στο παλάτι.

Η ερώτησις αυτή έφερε τον Λουλού εις μεγάλην άμηχανίαν... Τι ήξευρε λοιπόν να κάμῃς αυτός; Τι ειχε μάθη εις το Παρίσι, με τόσους διδασκάλους που τον περιστοιχίζαν;

Ευρέθη εις την ανάγκην να όμολογήσῃ, ότι δεν ήξευρε να κάμῃ, απόλυτως τίποτε.

Άλλ' ο Τζούλης επενέβη.

— Όχι δά, καίμενε Λουλού, ειπε· δεν παίζεις βιολί;

— Α, ναι... αλήθεια· το είχα ξεχάσῃ.

Το πρόσωπον του γηραιού άρχηγού ερωτίσθη.

— Τότε λοιπόν, ειπεν, ο Άλλάχ εινε μαζί μας. Άφού ο μικρὸς Γάλλος παίζῃ βιολί, θα τον διορίσω στην όρχήστρα του Μααλλέμ-Σείδ που εινε φίλος μου.

— Έτσι λοιπόν και οι δύο μας θάνῃ-

κωμεν εις την αύλην της Αύτου Μεγαλειότητος! ανέκραξεν ο Τζούλης, ένθουσιασμένος. Τί έντόπωσι θα τους κάμῃς, όταν θα λέγω στους φίλους μου, άμα γυρίσω στο Παρίσι, ότι ήμουν μηχανικός του άρμουνίου εις το παλάτι του Σουλτάνου.

— Κ' εγώ, προσέθεσεν ο Λουλού, βιολιστής εις την σουλτανικήν όρχήστραν!

Άφού συνεφωνήθησαν ούτως όλα, ο Μπέν Σελιμάν επέστρεψε το ταχυποδίου εις τον ύπηρέτην και ύπέδειξεν εις τους προστατευμένους του, ότι έπρεπε να τον άφίσουν να κοιμηθῆ. Και τα δύο παιδια άπεσύρθησαν, άφού και πάλιν τον εύχαρίστησαν θερμῶς.

Όρισμένως, ο γέρων αυτός Μαροκινός, που έτριβε τα στόματα των ανθρώπων με κόκκινην πιπεριάν και τους έκοβε με τόν σην εύκολίαν τα κεφάλια, ήτο μολοντούτο ένας καλός άνθρωπος.

Ο Λουλού προπάντων εφαινετο κατεν-

«Ο Μπέν Σελιμάν τους έσύστησεν εις ένα ύψηλόν Μαροκινόν...» (Σελ. 271, στ. α')

θουσιασμένος με την καλωσύνην του. Ο Τζούλης όμως, πρακτικώτερος, έφριψεν ολίγον νερό εις το κρασί του ένθουσιασμού του λέγων:

— Ας εινε όμως τα κάμῃς αυτά και για να πάρῃ μερικά ναπολεόνια από τα εκατομμύρια του μπαμπά σου. Δεν βαριέσαι. Παντού οι άνθρωποι, μαυροί ή άσπροι, με ρεδιγκήτες ή με μπουρνούζια, εινε οι ίδιοι. Άμα μωρισθῶ ψητό, θέλουν όλοι μερτικόν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ο Σουλτάνος Μουλαί - Άβδελαιζί

Την επαύριον, το κερβάνιον, του οποίου άπετελουν μέρος και οι δύο νεαροί Παρισίνοι, εισήρχετο, άνευ άλλων περιπετειών, εις το Φέζ, δια της πόλης του Μπαμπ-έλ-Μαγρούγ.

Ενώ οι φρουροί άπέδιδον τας τιμας και ήσυχολογόντο με τας πολυαριθμους διατυπώσεις τας άπαιτουμένας δια να εισέλθῃ κανείς εις την πόλιν, ο Λουλού και ο Τζούλης έθαύμαζαν το έξοχόν της πανόραμα.

Η πρωτεύουσα του Μαρόκου εινε κτισμένη εις το μέρος όπου ο ποταμός Φέζ, άφού διασχίσῃ την μεγάλην πεδιάδα του Σούς, πίπτει δι' άλλεπαλλήλων καταρρακτιών εις το βάθος μιᾶς μικρᾶς κοιλάδος. Αί οικίαι εινε παρατεταγμέναι επί των δύο όχθων αυτού του ποταμού. Προς δυσμάς, επιβάλλεται ο όγκος του σουλτανικού άνακτόρου, συνεχομένου με τους πρασίνους κήπους του Μπου - Ίελούδ. Εκείθεν το έδαφος σχηματίζει μιαν άπότομον κατωφέρειαν, την οποίαν κατέχουν αί γραφικαί οικίαι του Ταλαά.

Εις το βάθος της κοιλάδος, περιβαλλομένη υπό πρασινάδων και τειχῶν, φαίνεται η παλαιά πόλις, εις το κέντρον της οποίας ύψοῦται ο μιναρές του Μουλαί Έδρίς.

Ας άφίσωμεν προς στιγμὴν τον Λουλού και τον Τζούλην, δδεύοντας προς το σουλτανικόν άνακτορον, και άς ειπώμεν ολίγα περί του Μαρόκου και του ήγεμόνου του.

Ο Σουλτάνος Μουλαί - Άβδελαιζί οὔτε χριστιανός εἶχε γίνῃ, οὔτε την πατριδα του ειχε πωλήσῃ εις τους Άγγλους, όπως έλεγεν ο δυστυχῆς εκείνος μαυρός, ο όπαδός του Μπου - Χαμαρά· ειχεν όμως εισαγάγῃ τόσον νέα ήθη και έπολιτεύετο τόσον παραδόξως, ώστε ο λαός του έξεπλήσσετο και εσκανδαλιζέτο πολύ.

Ο Σουλτάνος εις το Μαρόκον εινε άρχηγός πολιτικός και συγχρόνως θρησκευτικός. Όπωςόδηποτε, χρειάζεται να εινε καλός ισράρχης, καλός πολεμιστής και καλός διπλωμάτης.

Χαιρετᾶν τους υπηκόους του, τους εύλογεῖ, ψιθυρίζων σχετικὴν περικοπήν του Κορανίου. Χάρις εις την θρησκευτικὴν αὐτήν έξουσίαν, ο Σουλτάνος κατορθώνει να εισπράττῃ από τους καιδ και τους φυλάρχους φόρους βαρεῖς και να παίρνῃ όσους ανθρώπους χρειάζεται δια τον στρατόν του. Φαντάζεται δὲ κανείς την μεγαλοπρέπειαν των θρησκευτικῶν έορτῶν εις το Μαρόκον, αί οποῖαι έχουν σκοπόν να επιδεικνύουν τον μονάρχην με όλην την λάμψιν και την πομπήν ενός αντιπροσώπου του Θεού επί της γῆς! Άλλ' ο Μουλαί Άβδελαιζί, νέος εικοσιτριῶν ετών, περιωρισμένου σώματος, δαν ειχε δειχθῆ εις το ύψος της άποστολής του. Ηθελε πρό πάντος να χραίεται την ζωήν του, να διασκεδάξῃ, γ' αποκλαυδάνῃ, χωρίς να τον μέλῃ δια τα καθήκοντα και τας υποχρεώσεις του. Κατήργησεν όλα σχεδόν τα παλαιά ήθη και εισήγαγε νέα, ευρωπαϊκά, περιφρονῶν τας θρησκευτικὰς παραδόσεις του λαού του, με την πρόφασιν ότι θέλει να τον έξοικειώσῃ εις τας ιδέας της προόδου και του πολιτισμού.

Τ' αποτελέσματα αυτής της πολιτικής δεν εβράδυναν. Και πρώτον ανέφρανε ο Μπου - Χαμαρά, ο τυχοδιώκτης, ο όποιος έπροκλήσειν επανάστασιν χωρίς να το θέλῃ, διότι άσυνειδήτως ήτο ο αντιπρόσωπος της εθνικής αντίδράσεως κατά των νεωτερισμῶν.

Εκτοτε η άταξίς εδασίλευεν εις την χώραν. Αιώνίως, με το παραμικρόν, στάσεις η' επαναστάσεις. Η σουλτανική ισχύς δεν ήτο άρκετή δια να τας κατατέλλῃ, και οι Ευρωπαίοι, εύρόντες πρόσκαιν άπέδιδασαν στρατεύματα εις την Καζαμπλάνκαν και εις την Ταγγέρην. Ηθελαν, ως έλεγαν, να προστατεύσουν τους υπηκόους των. Η αλήθεια όμως εινε, ότι η άνικανότης και αι ιδιοτροπίαι του ήγεμόνος έπροκάλεσαν τας εσωτερικὰς άνωμαλίαις και την ξενικὴν επέμβασιν. Κατ' άρχάς, την προστασίαν του Μαρόκου ειχε η Γερμανία· άλλα τῷ 1910 την μετέδιδασεν εις την Γαλλίαν, η όποία παρεχώρησεν εις αὐτήν μέρος του Κόγγου.

Εις τὸ Κασμπά του Άβδελαιζί.

Μετα τα σύντομα αὐτά ιστορικά, άς επανεύρωμεν τους καλούς μας ήρωας. Ίδου αὐτοί. Εισέρχονται με το κερβάνιον εις το φρουριον Φέζ ελ-Δζεδιδ, όπου διαμένει ο Σουλτάνος. Το άνάκτορον τούτο εινε πραγματικῶς ολόκληρος πόλις ώχυρωμένη, έντελῶς ανεξάρτητος της νέας πόλεως Φέζ-έλ-Μπαλί. Ένα σύμπλεγμα από τείχῃ φρουρίου, όγκώδεις πύργους, σπίτια με πρόσινα κεραμιδία, τζαμιά και μιναρέδες.

Διερχόμενοι πρό των πολυαριθμων φρουρῶν, οι όποιοι φυλάττουν την είσοδον του μεγάλου τούτου Κασμπά, ο Λουλού και ο Τζούλης ενεθυμήθησαν τα λόγια του άμιν.

«Δεν μπαίνει στο παλάτι, όποιος θέλει».

Κ' εχαίροντο άκομῃ περισσώτερον δια τον διορισμόν των εις τας θέσεις εκείνας, ο όποιος τοῖς επέτρεπε να φθάσουν δια μιᾶς μέχρι του Σουλτάνου.

Οι δύο Παρισίνοι άφισαν το κερβάνιον εις την πρώτην αὐλήν.

Ο Μπέν Σελιμάν τους έσύστησεν εις ένα ύψηλόν Μαροκινόν, ο όποιος έφρουρσεν, υπό το λευκόν του βουρνούζιον, Ευρωπαϊκόν υποκάμισον και φουλόν! Άρκεῖ η μικρά αὐτή λεπτομέρεια δια να δείξῃ τὸ επικρατούν πνεῦμα εις την αὐλήν του Σουλτάνου. Ο Τζούλης το παρετήρησεν άμέσως και ειπεν εις τον Λουλού:

— Βλέπεις; η εθνική ένδυμασία εξαφανίζεται· τώρα εβλαβαν φουλόν, αῦριο θα βάλουν ψηλὸ καπέλο, τότε... αντίο Μαρόκο!

Έν τῷ μεταξύ ο Μπέν Σελιμάν όμιλησεν ιδιαιτέρως εις τον αὐλικόν. Και άφού έτελειώσεν η όμιλία των, ο γέρων άνήγειλε εις τους προστατευμένους του, ότι τους ειχε συστήσῃ εις τον «Χαζίμπ», ήτοι γενικόν έπιμελητήν του Σουλτανικού άνακτόρου, και ότι το ύψηλόν τούτο υποκείμενον, τῆ συστάσει του, ηδδόκησε ν' αναγνωρίσῃ τους διορισμούς που τους ειχε κάμῃ.

Ο Τζούλης λοιπόν διορίζεται επίσημῶς

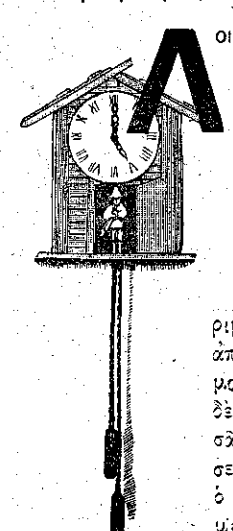
μηχανικός του όργανου. Τα καθήκοντά του ήσαν να το επιτηρῇ και να το θέτῃ εις κίνησιν, κάθε φορά που ο Σουλτάνος θα έξεδήλωνε την επιθυμίαν ν' άκούσῃ κανένα κομμάτι. Και θα εκατοικούσεν έντός των άνακτόρων, εις το διαμέρισμα το προωρισμένον δια τας ιδιαίτερας διασκεδάσεις του μονάρχου.

— Μπράβο! ανέκραξεν ο Τζούλης, όταν ο Μπέν Σελιμάν τῷ διεδίδασεν αὐτὰς τας όδηγίας εἰς μέρος του γενικού έπιμελητού του. Μεταξὺ δύο κομματιῶν, θα εύρω τρόπον να όμιλήσω εις τον Σουλτάνον δια την ύπόθεσιν μας.

(Επιτεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΥ

Άγαπητοί μου,

ΟΠΩΣ ΤΑ ΕΜΕΛΗΤΕ;... Έ, αυτό δά ελειπε! Να χαλᾷ ο κόσμος — κυριολεκτικῶς, — να διασταυροῦνται τα τηλεγραφήματα, να βγαίνουν δέκα παραρτήματα την ώραν, και να περιμένετε να το μάθετε από την Άθηναικήν μου Επιστολήν. Όχι, δεν εχετε ανάγκην να σας πῶ εγώ ότι αρχισεν ο πανευρωπαϊκός, ο μεγάλος πόλεμος, ο μεγαλύτερος από όσους είδα ως τώρα η γῆ.

Το ξεύρετε καλλίτερα, με περισσοτέρας ίσως λεπτομερείας, από εμέ, και εἴσθε εις θέσιν να με πληροφορήσετε περί πολλῶν. Όπως και τα κοριτσάκια μου, τα όποια, όταν εγώ δεν εύκαιρῶ να παίρνω και να διαβάσω τα παρρητήματα, μου φέρνουν τας τελευταίας ειδήσεις.

— Μπαμπά! γίνεται ναυμαχία ετή Βαλκανική, μεταξὺ Ρωστικοῦ και Άγγλικού στόλου. Τ' αποτελέσματα άγνωστα!

— Μπαμπά! Οι Γερμανοί μπήκαν ετή Γαλλία από άλλα δύο σημεία των συνόρων.

— Μπαμπά! Οι Ρῶσοι νικούν. Έπιέσαν τριακισίους Γερμανούς αίγμαλῶτους και τρία κανόνια.

Και οὔτω καθεξῆς.

Ναί· άλλα εκείνο ίσως που περιμένετε να σας πῶ εγώ, εινε ποτε και πως θα τελειώσῃ αὐτός ο πόλεμος. Τι θ' άπογεινῃ έπειτα, όποιος και άν νικήσῃ; Ποῖα θα εινε τ' αποτελέσματα της γιγαντιαίας αὐτής συρρίξεως; η όποία θα στοιχίσῃ τόσας ψυχὰς και τόσας περιουσίας; Τι θα πρόβλῃ, άφού διαλυθῇ ο καπνός των άπεράντων έρειπίων;

Α, τί δύσκολον που εινε να το φαντασθῇ κανείς, να το μαντεύσῃ. Μίαν από αὐτὰς τας ήμέρας, ο Βασιλεὺς Κωνσταντίνος εἶδεν εις χειρας ενός των αξιωματικῶν του επιτελείου, ένα χάρτην της Ευρώπης.

— Να τον φυλάξῃς τώρα για αὐτικά, του ειπε γελῶν.

Δεν ύπάρχει άμφιβολία, ότι μετα την λήξιν αὐτοῦ του πολέμου, όποιοι και άν εινε οι νικηταί, ο χάρτης της Ευρώπης θα μεταβληθῇ σημαντικῶς. Άλλα, δεν εινε μόνον αὐτῆ η μεταβολή που προβλέπεται.

Όσον σημαντικὴ και άν εινε, θα γίνῃ μιὰ άλλη, αὐτὴν σπουδαιότερα. Θα μεταβληθῶν οι όροι της ζωῆς, θα προκύψῃ μιὰ νέα πολιτισμένη κοινωνία. Η Ευρώπη, λέγουν, ειχε παραγηρήσῃ, ειχεν εξασθενησῃ, η, άν θέλετε καλλίτερα, ειχε παραδιασθῆ. Και δια να αναλάβῃ, να ζωογονηθῇ, να ήθικοποιηθῇ, της εχρειάζεται το κλονισμός ενός μεγάλου πολέμου. Πῶς; θάπορηστε; ο πόλεμος λοιπόν ζωογονεῖ και ανακαινίζει; Ναι, απαντοῦν οι φιλόσοφοι. Εἶνε παρατηρημένον, ότι η καταστροφή που προσενεῖ, φέρει κατόπιν μιαν άνθησιν· απαράλλακτα όπως το κλάδεμα του δένδρου, που το κάμνῃ έπειτα να φουντώνῃ καταπράσινον. Εἶνε παρατηρημένον αὐτὸν, ότι όταν μιὰ κοινωνία εχει φθάσῃ εις το σημεῖον εκείνο, που δια να ζήσῃ, πρέπει ν' αλλάξῃ μορφήν, άγεται μοιραίως προς ένα πόλεμον, εσωτερικόν η έξωτερικόν, ο όποιος επιταχύνει την αλλαγῇ. Εἰς αὐτὸ ακριβῶς το σημεῖον ειχε φθάσῃ η γηραιά Ευρώπη. Και τώρα κάμνῃ τον μοιραϊόν αὐτόν πόλεμον, τον φοβερόν και ολθθριον, τον πράγματι άμφύλιον, ο όποιος όμως θα την ανακαινίσῃ.

Όταν λοιπόν θα διαλυθῶν οι καπνοὶ των άπεράντων έρειπίων, θα ίδωμεν ένα θαύμα: Μίαν νέαν ζωήν, ένα νέον πολιτισμόν. Άδιάφορον άν θα επικρατοῦν πολιτικῶς οι Άγγλοι η οι Γερμανοί, οι Ρῶσοι η οι Γάλλοι. Πάλιν η πολιτισμένη Ευρώπη θ' αποτελῇ μιαν οικογένειαν. Και θα ζῇ διαφορετικῶς. Η ζωὴ της θα στηρίζεται εις βάσεις ήθικωτέρας. Και οι νέοι της άνθρωποι θα γίνωνται υγιέστεροι και ευτυχέστεροι.

Δεν πρέπει λοιπόν να μὲς φοβίζουιν και να μὲς πινακίνουν υπερβολικά αι καταστροφαι που θ' αναγγέλλωνται καθημερινῶς, ποῖος ξεύρει δια πόσον καιρόν! Αἱ εκατόμβαι θα θυσιασθῶν εις τον εσωμόν της προόδου. Η Ευρώπη θα έξέλθῃ από τον πόλεμον αὐτόν μεταμορφωμένη, ανανεωμένη. Και σεις που θα ζήσετε περισσώτερον από ήμᾶς, θα ιδῆτε πράγματα μεγάλα, ωραία και θαυμαστά.

Σας ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ προμυθηθῆτε Τόμους της «Διαπλάσεως» και της «Βιβλιοθήκης»

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια' ἴδε σελ. 264)

—Καί τώρα, ἐδῶ εἴμαστε! εἶπεν ὁ Πλόκ, πού ὠμιλοῦσε διά πρώτην φοράν. "Ὅσο ἐξυπνος κι' ἂν εἶσαι, δέν ἐκατάλαβες, ὅτι ὁ "Ἀγγλος ἐκεῖνος μέ τῆς κίχκινες φαβορίτες, πού εἶδες ἐτό βαπόρι τοῦ Δούβρου, ἦταν ὁ Γατομήτης. Ἐφύλαγε τόν Μαρσέλ Ἀρνῶ καί ἀπό αὐτόν ἐμάθαμε, σήμαρα τὸ πρῶτ', ὅλα τὰ συμβάντα. Ἐυέραμε, ἐτι ἡ Ἀστυνομία θά ἤρχετο ἐδῶ αὔριον τὸ πρῶτ' κι' ἐπήραμε τὰ μέτρα μας. "Ἐ, αὐτὴ τῆ φορά ἐβιάστηκες πάρα πολὺ καί τὴν ἐπάθες. Θά ταφῆς ζωντανός καί κανεῖς δέν θά μπερῆς, νά σ' εὐρῆ ἐδῶ, ἐτό βαθύ ὑπόγειο πού ἐκρύβουμε τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας μας. Δυστυχημένε ἀστυνομικέ, ἂν ἐφαγες ἀπέψε, τόσο τὸ καλλιτέρο για σένα, γιατί ἂν μείνης νηστικός ὡς τὴν τελευταία σου ὥρα. Φώναζε ὅσο θέλεις, κανεῖς δέν θά σέ ἀκούσῃ. Εὐρίσκεισαι εἰς ἕνα ἀγνωστο θάραθρο, εἰς βάθος τριάντα μέτρων. Ὅμως, ἐπειδὴ ἄλλη φορά εἴμεθα φίλοι, κάτι θά κάμω για σένα. Θά σοῦ ἀφίσω, ἕνα σύντροφο ἐτῆ δυστυχία σου, πού δέν τὸν χρειάζεσθε πιά, γιατί εἶνε σημαδεμένος καί μποροῦσε νά μᾶς ἐκθέσῃ. Ἐδῶ, Δράκο!

Γρυλλισμός σκύλου ἀπεκρίθη. Ὁ Πλόκ ἐξηκολούθησε: — Νά ἕνας καλὸς φύλακας! Αὔριο θά πεινάσῃ καί τότε βλέπεις!.. Χαίρε, κύριε ἀστυφύλακα Ἐρβελίν!

— Ὁρεβουάρ, Πλόκ! ἀπεκρίθη ὑπὸ τὸ φέμωτρον σαρκαστικῶς ὁ Ἐρβελίν.

— Εἶσαι γενναῖος, τὸ ξέρω! εἶπεν ὁ Πλόκ.

Ὁ Ἐρβελίν ἤκουσε κάτι κρότους μακρινούς, ἀτελειώτους, ὡς νὰ ἐκλειναν θύραι καί καταπακταί.

Ἐπειτα δέν ἤκούοντο παρὰ οἱ γρυλλισμοὶ τοῦ μολοσσῶ, πού ἐπήγαινοῦρχετο ἀνήσυχος ἐτό σκοτεινὸ ὑπόγειο.

Ὁ Ἐρβελίν ἤσθάνθη κρύον ἰδρώτα νὰ περιβρέχῃ τὸ μέτωπόν του.

11.—Θαμμένοι ζωντανοί.

Τὴν ἐπομένῃ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ Ἐρβελίν ἐτάφη ζωντανός μέ τὸν Δράκον, ἀπόρριξαν πολὺ πού δέν τὸν εἶδαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας τὴν ὥραν τῆς ἀναφοράς. Τί ἐπάθον αὐτός, πού ἦτο τόσο ἀκριθής; Μετὰ μίαν ὥραν πού τὸν ἐπεριμεναν εἰς μάτην, ὁ κ. Κράμπ ἄρχισε γάννησῃ. Κανεῖς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ Ἐρβελίν

δέν τὸν εἶχεν ἰδῆ ἀπὸ γῆρας. Τί εἶπεν; — Θά εἶνε ἀρρωστός, εἶπεν ὁ κ. Κράμπ. Πρέπει νά πάῃ ἕνας νὰ ρωτήσῃ ἐτό σπίτι του. Ἐπήγεν ὁ Δουάλ καί μετὰ μισὴν ὥραν ἐπέστρεψε· τοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ Ἐρβελίν δέν ἐπῆγε τὴν νύκτα ἐτό σπίτι του νὰ κοιμηθῇ.

—Αὐτὸ εἶνε πολὺ σοβαρόν, εἶπεν ὁ ἀρχηγός. Πρέπει νὰ τρέξετε εἰς ὄσους φίλους του γνωρίζετε καί νὰ συλλέξετε ὅλας τὰς χρησίμους πληροφορίας. Ἐγὼ θά εἰδοποιήσω τὸν κ. Διευθυντήν.

Ἦσαν ὁ κ. Λαρόξ ἐμαθεν ἀπὸ τὸν κ. Κράμπ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἐρβελίν, συνωφρυνώθη κ' ἐκτύπησε δυνατὰ τὸ τραπέζι του μέ μίαν γροθιάν.

— Τὸ φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτό! ἐφώναξε. Ἦμουν ἀνήσυχος, νευρικός αὐτὲς τῆς ἡμέρας, σὺν νὰ εἶχα ἕνα κακὸ προαισθημα. Νά σοῦ πῶ τὴν γίνωμην μου, Κράμπ; Μοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ Ἐρβελίν συνελήθη ἀπὸ τὴν συμφορὰν Πλόκ. Ἀλλὰ πού νὰ τὸν ἐκρυψαν; Μὴ τὸν ἐσκότωσαν τὸν δυστυχῆ; Αὐτὸ θά εἶνε! Νά ἐρευνήσετε εἰς ὅλα τὰ καταγώγια τοῦ Παρισοῦ καί νὰ συλλάβετε, μέ μίαν οἰαδῆποτε πρόφασιν, ὅλους τοὺς πάληκωνθρώπους πού θά βρῆτε. Ἦσως θά κάμωμε κανένα ἀπ' αὐτούς νὰ μαρτυρήσῃ τὸ ἐγκλημα.

—Σύμφωνοι, κύριε Διευθυντά, θά στείλω ὅλους τοὺς διαθέσιμους ἀστυφύλακας τοῦ τμήματος τῶν ἐρευνῶν.

—Σήμερα τὸ πρῶτ' νὰ κάμετε ἐρευναν καί εἰς τὸ σπίτι τῆς ἑδοῦ Σαιν-Βενσάν. Νά συλλάβετε τὴν κόρη τοῦ Μαρσέλ Ἀρνῶ καί ὅλους ὅσους θά εὐρετε ἐκεῖ. Νά τὸ ψάξετε καλῶς, ἀπὸ τὸ ὑπόγειο ὡς τὴ σοφίτα. Κάτι θά βρεθῆ ἐκεῖ, δέν γίνεται! Οἱ κακοῦργοι δέν θά ξεύρουν τίποτε ἀκόμη.

Καί ὁ ἀγαθὸς κ. Λαρόξ ἐπανελάμβανε καταστενοχωρημένος.

— Τί ἐπάθαμε! τί ἐπάθαμε!

Εἰς τὰς δέκα, ἕνας χωροφύλαξ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, δύο ὑπαστυνόμοι καί τῆσάρεις ἀστυφύλακες, συνοδεύοντες τὸν κύριον Κράμπ, κατέφθασαν, ὁ

ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, εἰς τὴν ἑδοῦ Σαιν Βενσάν. Τὴν ὥρα ἐκεῖνη, ἡ συνοικία ἦτο ἔρημη. Ἀμα ἐμαζεύθησαν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, ὁ χωροφύλαξ ἐκτύπησε τὴν θύραν τοῦ Μαρσέλ Ἀρνῶ. Καμμία ἀπάντησις, κανένας κρότος. Ἐκτύπησε καί πάλιν δυνατὰ. Ἐξανακτύπησε δυνατώτερα. Ἦ ἴδια σιωπῆ.

— Τὸ κλουδί εἶνε ἄδειο, εἶπεν ὁ κ. Κράμπ· δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος, παιδιὰ μου, παρὰ νὰ βιάσωμε τὴ θύρα.

Δέν ἦταν δύσκολο. Οἱ τῆσάρεις ρωμαλέοι ἀστυφύλακες τὴν παρεβίασαν γρήγορα. Καί πρῶτα - πρῶτα, εἰς τὰ σκαλιά τῆς μικρᾶς κλίμακος πού ὠδηγοῦσε εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, εἶδαν μίαν μεγάλη μαύρη γάτα, τῆς ὁποίας τὰ πράσινα μάτια ἐκτύταζαν μ' ἐκπληξί τούς ἀστυνομικούς. Τί ἐγύρευαν τόσο ἄνθρωποι ἐτό σπίτι τῆς; Καί φοβισμένῃ, μ' ἕνα πῆδημα ἔγεινε ἀφαντῆ.

Ἦ οἰκία εἶχε τέσσαρα δωμάτια, δύο

«Ὁ Δράκος ἐγαύριζε μέ λύσαν...»

κάτω καί δύο ἐπάνω, καί μίαν σοφίτα. Ὀλίγα ἐπιπλα καί πτωγικά. Στῆ σοφίτα, ἕνα σωρὸ πράγματα χωρὶς ἀξίαν καί χωρὶς ἐνδιαφέρον διὰ τὴν δικαιοσύνην.

Τὰ ἔψαξαν ὅλα, παντοῦ, ἀλλὰ τίποτε δέν ἐκίνησε τὴν προσοχὴν των. Μόνον ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι ἦτο ἀφιμένον ἕνα γράμμα ἀνοικτόν. Ὁ κ. Κράμπ τὸ ἐπῆρε κ' ἐδιάβασε τὰ ἐξῆς:

«Ἐπειδὴ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἀστυνομία θά ἔλθῃ ἐδῶ, — πολὺ ἀρχά, ὅπως πάντοτε, — τὴν πληροφοροῦμεν ἀπὸ οἴκτον, ὅτι θά γάσῃ τὸν καιρὸν τῆς ἀδίκως. Ἐμάθαμε ἐγκαίρως τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀρνῶ καί τὸ στρίβον ἀλά γαλλικῶς, ἐγκαταλείποντες αὐτὸ τὸ σπίτι, τὸ ὅποιον δέν περιέχει πλέον τίποτε σπουδαῖον.

«Ὁ φίλος ΠΛΟΚ»

—Κύριε ἀρχηγέ, εἶπεν ὁ Δουάλ, δέν χωρεῖ πλέον ἀμφιβολία. Ἀφοῦ τὰ ἐμαθάν ὅλα ἀπὸ γῆρας, ἡ συμφορὰ Πλόκ θά συνέλαβε τὸν Ἐρβελίν. Πάσι, ὁ δυστυχημένος, ἐχάθη!

—Κ' ἐγὼ τὸ φοβοῦμαι πολὺ, προσέθεσεν ὁ κ. Κράμπ, ὑψώνων καί τὰ δύο χέρια μέ κίνημα ἀπελπισίας. Τελος πάντων, ἄς πάμε νὰ ἰδοῦμε καί τὸ ὑπόγειο.

Τὸ ὑπόγειον ἦτο χωρισμένον εἰς δύο μέ διαφράγμα ἀπὸ πλάτης, ἡ σάπιες σανίδες. Τίποτε ἰδιαιτέρον δέν ἀνεκάλυψαν ἐκεῖ. Ὁ κ. Κράμπ ἐξῆτσεν ὅλους τοὺς τοίχους, διὰ νὰ ἰδῆ μήπως ὑπῆρχον καί ἄλλα κρυφὰ δωμάτια ἀπὸ πίσω. Ἀλλὰ ἐπέισθη, ὅτι δέν ὑπῆρχε κανέν.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΤΟΜΟΣΥΛΛΕΚΤΑΣ

[Παρά φίλου τῆς «Διαπλάσεως» ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω πολὺ ἐνδιαφερόσαν ἐπιστολήν. Σ.τ.Δ.]

Ἀθήναι, ὁδὸς Δεσφενίων 43 τῆν 6ην Ἰουλίου 1914.

Ἀγαπητῆ Διάπλασις,

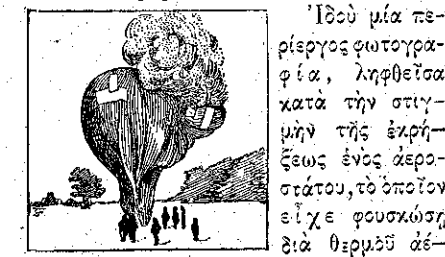
Ἄν καί δέν εἶμαι συνδρομητῆς σου, εἶμαι ὅμως τακτικὸς ἀναγνώστης σου. Προγῆς, εἰς τὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας, παρετήρησα μίαν ἀπάντησιν, διδομένην εἰς τὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Δοξασμένη Ἑλλάς» συνδρομητῆν σου. Ἐγάρην δὲ πολὺ, πεισθεῖς ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καί μερικοὶ ἄνθρωποι μέ ὑγιεῖς ἀρχάς. Διότι ἐδῶ, οἱ περισσότεροι, ὅταν ἀκούσουν ὅτι καταγίνεσθε εἰς συλλογὴν ἐγτόμων, γελοῦν εἰρωνικῶς!

Ἐγὼ, πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν διατηρῶν ἀξίαν λόγου συλλογὴν ἐγτόμων καί διαρκῶς συμπληρῶν αὐτήν, εἶμαι πρόθυμος νὰ βοηθήσω πάντα ἐρασιτέχνην, βουλόμενον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ τερπνὸν καί διδακτικὸν τοῦτο ἔργον, καί νὰ τῷ παράσχω πάσας τὰς δυνατάς πληροφορίας, ἐνθυμούμενος τὰς δυσκολίας καί ἀπογοητεύσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβον εἰς τὰς ἀρχάς.

Ὅστε, φιλάτῃ Διαπλάσις, ἐάν ἔχῃς τὴν καλωσύνην, εἰδοποιεῖς τὴν «Δοξασμένην Ἑλλάδα» καί πάντα φίλον σου, ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ μεταδώσω οἰανδῆποτε

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἐκρηξίς ἀεροστάτου

Ἰδοῦ μίαν περίεργον φωτογραφίαν, ληφθεῖσα κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκρηξῆς ἑνὸς ἀεροστάτου, τὸ ὅποιον εἶχε φουσκῶσθι διὰ θερμῶν ἀέρος. Φαίνεται ἀπὸ πάνω ὁ πυκνὸς μαῦρος καπνός, ὁ ὁποῖος παράγεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν. Ἦ ἐκρηξίς συνοδεύθη καί ὑπὸ κρότου ἰσχυροῦ, συνέθη δὲ ἐσγάτως εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων, πλησίον τοῦ Κλουυ.

Ταχυδρομεῖον ἢ Ἀργοδρομεῖον;

Εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Ρωσίαν, διὰ τῶν ἀπεράντων στενοπέων τῆς Σιβηρίας, ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐκτελεῖται μέ ἕνα ἀμάξι, συρόμενον ἀπὸ δύο βώδια. Ἄν περιμένετε λοιπὸν γράμμα ἀπὸ τὴν Σιβηρίαν, μὴν ἐλπίζετε ὅτι θά τὸ λάβετε πολὺ γρήγορα...

πληροφορίαν, εἴτε μέσω τοῦ γραφείου σου, εἴτε ἀπ' εὐθείας, ἐάν θελήσῃ νὰ μοῦ ἀποστείλῃ τὴν διεύθυνσίν σου.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἄς μάθῃ ἡ «Δοξασμένη Ἑλλάς» καί οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅτι προτοῦ νὰ γίνωσιν τὴν συλλογὴν τῶν ἐγτόμων, πρέπει νὰ ἔχουν κάποιαν γνώσιν. Ἄς ἀνοίξουν πρὸς τοῦτο τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν των, καί ἄς ἀγοράσουν τὰ στοιχειώδη Ἑλληνικὰ βιβλία (τὰ καί μόνον ὑπάρχοντα), «Συλλογαὶ Φυσικῆς Ἱστορίας» τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁφελίμων Βιβλίων (λ. 40) καί «Τὰ ἐντομα καί ἡ θήρα αὐτῶν» ὑπὸ Κωνδύλη (1 δρχ.).

Μετ' ἀγάπης

ΤΡΥΦΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΒΟΛΙ

ΠΑΓΑΝΙΑ

Τὴν αὐγὴν ἔμπουν μέ χάρι Τὰ λουλούδια τὰ πουλιά Καί πεπιτά ἀπ' τῆ φωνῆ Καί λαλεῖ τὸ πετεινάρι: Κίκι-ρίκοκο!..

Σηκωθῆκαν σὲ λιγὸκι Μὲ χαρούμενη καρδιά Τέσσαρα μικρὰ παιδιὰ. — Πάμε παγανιά, Κωστάκη, Γιά θερμόκοκο;

Στὸν Κωστάκη λέει ἡ Πιπίτσα. Κι' ἔλαί τρέχουνα μαζί Καί κυττάζουσαν ὄσον χαλοῖ Ὅλοι, ἀγόρια καί κορίτσα, Τὸν ἀνήφορο.

Μὲ μπιστοῦνια καί κοντάρια, Φτάνουν ὅλα γελαστά Καί τραβοῦν χειροπιαστά Τὰ γεμίματα τὰ κλωνάρια Τὸν κατήφορο.

Κόβουν, κόβουν καί γεμίζουν Τὸ καθένα τὴν ποδιά Κι' ἀπολάνε τὰ κλαδιά Καί χαρούμενα γυρίζουν Μὲ πηδήματα.

Μ' ἀπ' τὸν ἥλιο εἶχαν ἰδρώσῃ Κ' ἡ Γιαγιά τους ἡ καλὴ Τὰ φωνάζει, τὰ φιλεῖ Κ' ἔχει γάλα νὰ τοὺς δώσῃ Καί βουτήματα.

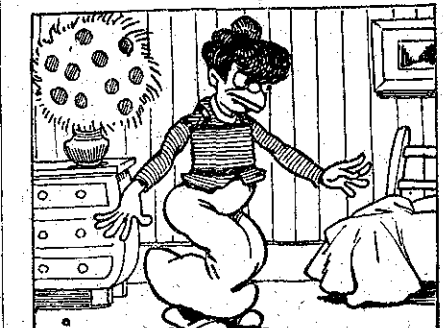
Τότε αὐτὰ ν' ἀδείασουν πάνε Τῆ γεμάτη τους ποδιά. Εἶνε φρόνιμα παιδιὰ; Καί τὸ γάλα τους ρουφᾶνε, Βιαστικά!..

Ὅλα τὰ παιδιὰ, ὅπως τοῦτα, Ν' ἀκούν πρέπει τῆ Γιαγιά, Νά κυττάζουσαν τὴν υγιεία, Καί νὰ μὴ γλωσσάζουσαν φρούτα Νηστικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΕΑΜΗΣ

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α.) Μαγικὴ Βιάν

Ἦ ράπτρις αὐτῆ ψάχνει παντοῦ νὰ εὐρῆ τὴν κουβαρίστραν τῆς, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Μήπως τὴν βλέπετε σεῖς πουθενά;

β.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναίουφύου Στρατηλάτου

Table with 3 rows and 5 columns of Greek letters: ΣΙ, ΙΝ, Α, ΧΑ, ΚΙ, ΒΟ, ΝΑ, ΣΤΑΝ, ΔΟ, ΡΑ, ΠΕΡ

Νά συναρμοσθῶσιν αἱ συλλαβαὶ αὐ-

ται ὡστε νὰποτελεσοῦν τὰ ὀνόματα τῶσάρων Κρατῶν τῆς Ἀσίας.

γ.) [Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πηλέως

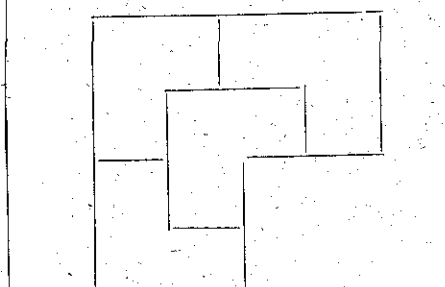
***eux-v*u*-i*n*r-q**-c**ri**

Νά συναρμοσθῶσιν αἱ λέξεις ὡστε νὰναγνωσθῇ μία παροιμία.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσανδῆποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνον δ.καλέπτου γραμματισμοῦ.

Λύσεις τοῦ 32ου φύλλου

α.) Un coup de langue est pire qu'un coup de lance. — β.) Ἰδοῦ πῶς θά διαιρεθῇ τὸ σχῆμα.

γ.) Πυραμῖς, κῶνος, γωνία, κύλινδρος, ρόμβος, τρίγωνον.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΚΡΥΦΟ ΔΡΑΜΑ

Βοηθά; φυσάει άγρια! Τα κύματα μα- νιασμένα χτυπούν πάνω στα βράχια...

Αλλά ποιος είν' αυτός που με τόσο θάρρος άνήφορος την όψη της θαλάσσης...

Φτωχός φαρᾶς ό έθνημος, άν και έβλεπε τον άθλιο καιρό, άν και ήξευρε ότι ή θάλασσα σαν άγριήψη δέν παιζει...

Μετ τόν σκοτάδι τόν άπλετο βυθίσθησαν οι δρόμοι. Νύκτα μελανοφτέρουγη στα σκορπιστά...

Τα κύματα που με τόση άγριότητα χτυποῦσαν πόνι τά βράχια, ήσυχα-ήσυχα...

Τα κύματα που με τόση άγριότητα χτυποῦσαν πόνι τά βράχια, ήσυχα-ήσυχα...

Απιστη θάλασσα!

ΡΟΔΟΔΑΦΝΕΣ

Στόν κήπο μου, έχω τρεις ροδοδάφνες. Αί δύο τριανταφυλλίες, και ή άλλη άσπρη...

ρώνει ή άσπρη, σαν νυφούλα με τόν κάτα- στρο πέπλο της. Τά άσπρα της λουλούδια...

Δέν μπορώ να σίς περιγράψω πόσον τές αγαπώ. Όταν θά κατέβω στόν κήπο...

Ροδοδάφνη

ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

2. ΒΡΑΔΥ

Αράζει ή τράτα στό γιαλό στό κοιμισμένο κώμα...

Κατάρτια, έάρτια μέσα του παίρνουν έν' άλλο σχήμα...

Χίλιες πτυχές και θρυμμάτια στόν άψυχο άφρό...

Τό μαύρο καρδόσκυλλο τόν άλύκτικμα δέν παύει...

Άγριο κι' δλόρθο στό σανό άπάνω άπ' τόν καρδάκι...

Μετ τόν σκοτάδι τόν άπλετο βυθίσθησαν οι δρόμοι...

Νύκτα μελανοφτέρουγη στα σκορπιστά χαλάσματα...

Και ώς ποῦ ή αύγουλα νά φανή, θ' άφήση έκείνη άκόμη...

γύρω άπ' της πέτρες νά γυρνούν παληού καιρού φαντάσματα...

Τριζέι στό μώλο τόν βαρύ της βάρκας παλαμάρι...

και λές χορεύει στό νερό τ' δλόγεμο φεγγάρι...

Στου ποταμού τή γέφυρα μιλούνε τά βράχια...

Μά ό αντίλαλος του πνίγεται και σβύνει στό γαλήνη...

Πέρα, στοῦ κάδου τά βαρεία, τά προαιώνια βράχια...

Τό φώς του φάρου έρημικό τριγύρω τρεμοσβύνει...

Και έρχεται κάποια μακρυνή ήχῶ μετ τά κλαριά...

Βραχνά κοκκόρια κρίζουνε τήν άλλαεο- καιριά...

1912

Τέλλος Άγας

Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ένα πρωί, τόν χειμώνα, ένώ έκαθήμην και έδιάβαζα...

βιβλίον μου έπάνω εις τόν τραπέζι, και διευθύνουμαι...

Μετ' όλίγον δεύτερον κτύπημα με κάνε να διακόψω...

Μαγευμένο Ρόδον

Πόσας εύχαριστίας λαμβάνω καθημερινός από εκείνους...

Μαγευμένο Ρόδον

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Τό όνειρόν μου πραγματοποιείται. Τό βαπόρι μας βαδίζει...

Νά, διαφαίνεται τώρα ή ώραία μας Πόλι. Πλησιάζομεν...

Δέν μπορώ νά ξεκολλήσω τά μάτια μου άπ' την Πόλι...

Και ένώ κύτταζε τήν όμορφη Σταμπούλ, μ' άγάπη και συγκίνησι...

Βαλκανική Συμμαχία

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Διδασκάλασσα, όμιλοῦσα εις τās μαθητριάς της...

Προμηθευθήτε Τόμους τής «Διαπλάσεως» και τής «Βιβλιοθήκης»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Αθήναι, 38 όδός Εϋρωπίδου τήν 24 Ιουλίου 1914.

ΚΑΝΕΙΣ δέν ειζεύρει άπόρη άν και ή Ελλάς θά λάβη...

Όραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν εβδομάδα...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγκρίνονται: «Από τήν Ζωήν» τού Δοξαομένου...

Απορρίπτονται: «Η όρρανια» — «Τρία μειδιάματα...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδόν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνασούται δν δέν...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' άνταλλάξουν: ή Έβελια...

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Φάωγα...

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Φάωγα (έλαβα...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

μας βλέπει, εις ένα κορίτσι (εκατοστία) Μεγάλην Καρδίαν...

Είς τόν Ναύαρχον Μιαούλην ή Όμηριός μου παρακαλεί να έπιω...

Νέσων, πολύ μου άρεσε τόν γραμματάκι σου. Με συνεκίνησε...

Όραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν εβδομάδα...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Εγκρίνονται: «Από τήν Ζωήν»...

Απορρίπτονται: «Η όρρανια» — «Τρία μειδιάματα...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ Όδόν ψευδώνυμον εγκρίνεται...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' άνταλλάξουν...

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Φάωγα (έλαβα...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

μας βλέπει, εις ένα κορίτσι (εκατοστία) Μεγάλην Καρδίαν...

Είς τόν Ναύαρχον Μιαούλην ή Όμηριός μου παρακαλεί να έπιω...

Νέσων, πολύ μου άρεσε τόν γραμματάκι σου. Με συνεκίνησε...

Όραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν εβδομάδα...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Εγκρίνονται: «Από τήν Ζωήν»...

Απορρίπτονται: «Η όρρανια» — «Τρία μειδιάματα...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ Όδόν ψευδώνυμον εγκρίνεται...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' άνταλλάξουν...

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Φάωγα (έλαβα...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

Όχι, Δ.Γ.Γ., εκείνος που είχε τόν ψευδώνυμον που θέλεις...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

- Βιβλία κερνά, μορφωτικά και ήθικά, έκδοθέντα υπό τής «Διαπλάσεως των Παιδών». Ο Άγγελος τής Αγάπης (60 εικόνες)...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθῆς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ του Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐσωτερικοῦ :
 Ἐτησίᾳ δρ. 8,—
 Ἐξάμηνος 4,50
 Τρίμηνος 2,50

Ἐξωτερικοῦ :
 Ἐτησίᾳ φρ. 10,—
 Ἐξάμηνος 5,50
 Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10· Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκατόν λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐφραίμου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 2 Αὐγούστου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 35

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 272)

Ἡ εἴσοδος, βλέπετε, τοῦ ἄλλου ὑπογείου, τοῦ σπηλαίου, ὅπου εἶχαν θάψῃ τὸν Ἐρβελίν, ἦτο μυστικὴ καὶ ἐφύλαττε καλά τὸ μυστικόν της.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἠγαγκίσθησαν νὰ σφύγουν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τῆς ἑδοῦ Σαίν-Βενσάν.

Τρεῖς ἡμέραι ἐπέρασαν μὲ πυρετώδεις καὶ ματαιὰς ἐρευνας πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Ἐρβελίν. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Αστυνομίας, ἐγύρισαν ὅλα τὰ γνωστὰ καταγώνια καὶ συνέλαβαν χιμμια πενηνταρία ὑπόπτα πρόσωπα. Τὰ περισσότερα ὅμως ἠγαγκίσθησαν νὰ τὰ πλοκάσουν, διότι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τοὺς ἀπαγγείλουν κατηγορίαν δι' ὀρισμένον ἔγκλημα καὶ νὰ τὰ προσυλακίσουν. Τάνεχριναν μόνον μὲ αὐστηρότητα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Καὶ αὐτὰ μὲν ἔκαμνεν ἡ Αστυνομία· τί ἔκαμνεν ὅμως ἐν τῷ μεταξύ ὁ δυστυχημένος Ἐρβελίν εἰς τὸ ἀπόρητον ἐκεῖνο ὑπόγειον, ὅπου τὸν εἶχε θάψῃ ὁ ἄγιος Πλόκ; Πῶς ἐπέρασε τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας;

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κακούργου, ὁ γενναῖος ἀστυνομικός, δεμνός, εἶχε μείνῃ ὀλοκλήρον ὄραν ἀκίνητος. Ἐρβελίν, ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν θά ἐπέστρεφον οἱ δῆμοί του.

Ὁ Δράκος, ὁ πλωρὸς σκύλος, σιωπηλὸς εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀρχίσει κατόπιν νὰ γαυγίζει, μὲ λύσασιν. Τότε ὁ Ἐρβελίν ἐνόησε τὸν κίνδυνον τοῦ διέτρεχε· εἰς τὴν μακίαν του ὀμολοσάσας μὲ τὰ τρομερὰ δόντια, ἠμποροῦσε νὰ τὸν κίταξοματτάσῃ, χωρὶς αὐτὸς νὰ ἠμπορῇ νὰ μυνθῇ, καθὼς ἦτο δεμνός.

Μὲ γαϊδευτικὴν φωνήν, τὸν ἐφώναξεν: — Δράκο! ἔλα ἐδῶ!.. Δράκο!.. ἔλα ἐδῶ!.. Ἀλλὰ ἐπὶ μίαν ὥραν, ὁ σκύλος δὲν ἤκουε τίποτε. Φαίνεται, ὅτι ἐξητούσε βοήθειαν ἀπὸ τῶν γαυγισμάτων. Ἀλλὰ ὄλιγον κατ' ὄλιγον ἤσυχασε, ἐσιώπησε καί, μὲ τὸ ἐνστικτὸν τοῦ ζώου, ἐπλησίασε τὸν μόνον σύντροφον τοῦ ἠσθάνετο πλησίον του.

Μετ' ὀλίγον ὁ Ἐρβελίν ἐξησφαλίσθη ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀμεσῶν κίνδυνον τοῦ ἀπειλοῦσε. Μὲ διάφορα καὶ ἐπιμονὰ κινήματα, εἶχε κατορθώσῃ νὰ παλλαχθῇ ἀπὸ τὸ φίμωτρον, τὸ ὅποιον ἐπέσε ἀπὸ τὸ στόμα του εἰς τὸ πηγῶν του. Τότε ἠσθάνθη ὅτι ὁ Δράκος τοῦ ἐγλύσε τὸ πρόσωπον.

Κατόπιν, κουρασθεὶς, φαίνεται, νὰ γαυγίξῃ καὶ νὰ πηγαίνεσθαι ἐπὶ δύο ὥρας, ἐξηπλώθη εἰς τὰ πόδια τοῦ φυλακισμένου.

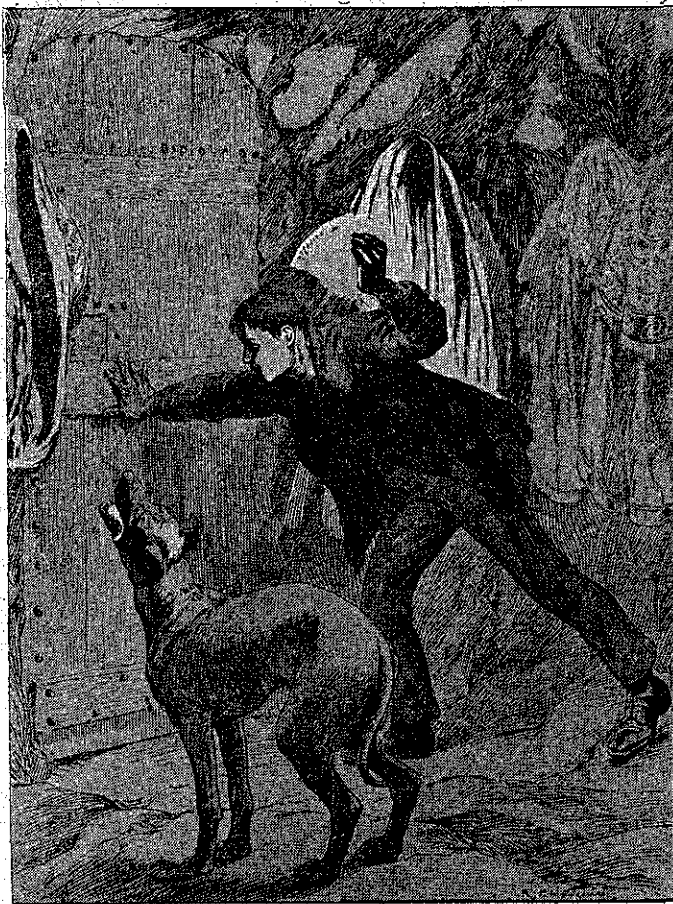
Ὁ δυστυχησμένος αὐτὸς συνεπέριαινε ὅτι θά ἐπλησίασαν μεσάνυχτα. Οἱ δῆμοί του δὲν θά ἐπέστρεφον ἴσως. Τὸν εἶχαν πλέον ἐγκαταλείψῃ, διὰ νίποθάνη ἐκεῖ-μέσα.

Τί νὰ κάμῃ; πῶς νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν φρικτὸν αὐτὸν θάνατον;

Πρῶτα-πρῶτα ἐπρεπε βέβαια νὰ προσπαθῇ μὲ κάθε τρόπον νὰ λύσῃ τὰ δεσμά του. Ἐδοκίμασε νὰ σκωθῇ ὀρθῶς. Τοῦ ἐχρείασθη μία σχεδὸν ὥρα ἀνηκούστων προσπαθειῶν. Ἐπιτέλους τὸ κατορθώσας καὶ ἠσθάνθη τὴν ῥάχην του νὰ κίταξοματτάσῃ εἰς κατὰ πέτρας σκληρὰ καὶ μυτερὰ. Ἀπὸ τοῦτο ἐνόησεν, ὅτι εὐρίσκατο εἰς ὑπόγειον στοῶν ἀρχαίου κατοικίου. Ἀρχίσει τότε νὰ τρίβῃ τὴν ῥάχην του ἐπάνω εἰς ἐκεῖνες τῆς πέτρας. Ἐξεσχίζοντο, ἐκουρελιάζοντο μὲ αὐτὸ τὰ ροῦγά του, ἀλλὰ συγχρόνως ἐτρώγοντο καὶ τὰ σκελετὰ του.

Δὲν ὀργησε νὰ ἐλευθερώσῃ οὕτω τὰ χεῖρά του. Καὶ τότε, εὐκολώτατα, ἔλυσε τὰ δεσμά τῶν ποδῶν του.

Οἱ κακούργοι ἐφρόντισαν νὰ τοῦ ἀδιάσουν τῆς ταῖας του· ὠρολόγι, σούριον, γρήματα, σπύρα, ὅλα τοῦ τὰ εἶχαν πάρῃ. Ὁ Γατομύτης θάρισε τίποτε... Ὁ Ἐρβελίν ὅμως, τοῦ εἶχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ ἀπρόοπτα, ἐκρύβε πάντοτε μέσα εἰς τὰ ὑποδήματά του, διὰ τοιαύτας περιστάσεις, μίαν μικρὰν προμήθειαν κηρίνου πηρείων. Ὁ Γατομύτης δὲν τὸ ἐσυλλαγίσθη νὰ τοῦ ψάξῃ καὶ τὰ πα-

«Ἡ ὄψα ἀντεγέρ». (Σελ. 278, στ. α')

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ἸΔ'—96]
 Ἀυτηθῆτε τοὺς ταλαιπωρημένους νησιώτας ποῦ κατοικοῦν τὸ «Δωδεκάνησον». Θὰ τοὺς κάμετε γάριον ἂν ψηφίσετε τὴν πατρίδα των, τὸ **Ταλαιπωρημένον Δωδεκάνησον**

ἸΔ'—96]
 Φάων, δὲν ἔλαδα ἀκόμη ἐπιστολήν σου. Διατί; Ἦρως τοῦ 1913.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)
 πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,40 διὰ τὸ ἔσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ ἔξωτ.

Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.
 (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηρηλῆθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1913

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3—Χρυσόδετος φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδετος 6,50. Διὰ τὸ ἔξωτ. » 4,— » 7,—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθερὸς ταχυδρ. τελῶν: Ἄδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 8: τῶν ἐτῶν 1906, ἔως 1913, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 8—Χρυσόδετος φρ. 10.

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1914

Κατὰ τὰ προκηρυθέντα, τὴν 16 Ἰουλίου τὸ πρῶτον ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2387, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἑτησίαν, ἐνεζήμενον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἰουλίου 1914. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς 30 ἀριθμοί:

- 1006, ἐκέρδιον ἐν ὠρολόγιον τῆς ταῖας,
- 483, 2032, ἐκέρδιον ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του.
- 97, 708, 1887, ἐκέρδιον ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.
- 1362, 294, 2233, 866, ἐκέρδιον ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του.
- 150, 1546, 534, 2075, 34, ἐκέρδιον ἑκάστος ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσέχοντος ἔτους.
- 964, 238, 1942, 1487, 2338, ἐκέρδιον ἑκάστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης.
- 548, 1838, 1135, 2342, 827, 345, 42, 1647, 2201, 605, ἐκέρδιον ἑκάστος ἀνὰ ἓν τόμον τῆς Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.
- 168, 509, 1288, 2041, 456, 113, 1718, 1429, 59, 2001, 563, 2251, 284, 1527, 227, 925, 1670, 740, 2184, 391, ἐκέρδιον ἑκάστος ἀνὰ ἓν τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατοχοὺς τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θά γίνη μαζὺ μὲ τὸ 35ον φύλλον τῆς προσέχουσας ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσῃ οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατοχοὺς τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδιον τόμους κατ' ἐκλογὴν των, ἀπηυθίναμεν σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρίσουν ποῖους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1914 θά γίνη τὴν 15 Ὀκτωβρίου καὶ θά λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπληρώσαν ἤδη ἢ θά πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἑτησίαν, ἢ ἐνεζήμενον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1914. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Τρίτης.

Εὐχάριστο καλοκαίρι
 αἰετοῦν οἱ ἐφοδιαζόμενοι
 με τὸμους «Διαπλάσεως»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

145ος Διαγωνισμὸς Ἀδελφῶν Ἀπριλίου-Ἰουλίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ας Σεπτεμβρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θά ἔχουν ἀκόμη δημοσιονεμίαν.

359. Λεξιγράφος

Τὸ πρῶτον, σῶμα ἐκ τῶν οὐρανίων.
 Τὸ δευτέρον μου, νόμισμα ἀρχαῖον.
 Τὸ τρίτον μου ἀπόκοπτος Ἑβραῖον.
 Κι' ὅλα ὅμοιά ἀποτελοῦν σχολεῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἄετος

360. Συλλαβόγραφος

Νησί εἶνε τὸ πρῶτόν μου.
 Προσωπική τὸ δευτέρον μου,
 Φωτίζει δὲ τὸ τρίτον μου
 Καὶ κελαεῖ τὸ τέτατον μου
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑθελπίδος Νεότητος

361. Μεταγραμματισμὸς

Ἐπῆρα τὸν ἀνόητον,
 Τοῦ ἄλλαξά ἓνα γράμμα
 Καὶ μέλος εἰς τὸ σῶμά μου
 Τὸν ἔκαμα ἐν τῷ ἅμα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φουσίως

362. Αἶνγμα

Ἄστρον ὄρατον τὸ ἀρσενικόν μου.
 Σκότος διαγόνει τὸ θηλικόν μου.
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιολέτιος τῆς Πάρμας

363. Κλιμακωτὸν

- * * * * * Ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι
- * * * * * διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ αναγι-
- * * * * * νῶσκαται: καθεὶς ἀριστερὰ ἐπι-
- * * * * * ρημα τόπου, δεξιὰ φωνὴν χρησιμῶν
- * * * * * ὀριζοντίως δὲ, ἐκ τῶν ἄνω κατὰ σει-
- * * * * * ράν: Γυνὴ τῆς Π. Διαθήκης, ὄρος τῆς
- * * * * * Π. Διαθήκης καὶ ἐπιρρημα ἀνήσωσης.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντιγόνης Σ. Δήμου

364. Κρυπτογραφικόν

- 1 2 3 4 5 6 7 = Ποταμός.
- 2 6 3 6 7 = Ὑψωμα γῆς.
- 3 5 2 6 7 = Ἀγαπῆτος.
- 4 2 1 3 6 7 = Ζῶον.
- 5 6 7 = Νῆσος.
- 6 3 4 2 6 7 = Κέρας.
- 7 5 4 2 6 7 = Ὑψόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μελλωνίου Ἐφευρέτου

365-366. Δογολαίγνια

- 1.—Ποῖος Τίταν σὲ προστάζει νὰ εἶπῃς ἐν ἀκρωτήριον;
- 2.—Ποῖος ἦτο ὁ καλλίτερος μαθητὴς τοῦ Σωκράτους;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

367. Διπλῆ Ἀγροατικὴ

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέ-
 ξων ἀποτελοῦν κῆπον τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ τε-
 λικὰ γράμματα ἀρχαῖον θεόν:

- 1, Θηροῦν. 2, Τὸ ταμπὰ τὸ ψάρι καὶ πιάνε-
 ται. 3, Πόλις τῆς Ἰταλίας. 4, Ὄσκητόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτός

368. Μιντὸν

Χρστ - υη - πόλν - ει - κς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀμυρσοῦ Κωνσταντοῦ

369. Γρίφος

T
 ἄν ἄν T T
 ἄν ἄν αγν K K
 ἄν ἄν T T

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων
 Τέλος τοῦ 145ου Διαγωνισμοῦ.
 Ἀπὸ τὸ προσέχες ἄρχεται ὁ νέος.